

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

JÖJJETEK ÉNHOZZÁM MINDNYÁJAN! SZENTFÖLD, JERUZSÁLEM

Nem mindegy, hogy ki az, aki hív! Van, ahova nem akarunk elmenni, van aki nem is érdekel bennünket. De ha Ő hívna, az Isten - akinek nevét az őszö-vetségi nép kimondani sem meri-akarja – mennénk, mindannyian. „*Vele szeret-nék találkozni, az álommal, nagy, bo-lond hitben, s csak annyit szólni: Isten, Isten, s újból imádkozni!*” Ady Endrénél ugyan senki sem fogalmazta meg ezt jobban, de minden költő megpróbálta kifejezésre juttatni ezt a belső, megfê-kezhetetlen vágyat. Vele szeretnénk ta-lálkozni!

A zsidók a falhoz jönnek (Siratófal, Western Wall, Kotel), s ott könyörög-nek. Hogy miért? Talán nem is az a legfontosabb – egyébként legtöbbször azt kérik, hogy a templom újra fölépüljön.

Találkozni Istennel – számukra ennél nincs közelebb. Hol hallaná legjobban Isten az imádságot, ha nem itt, a temp-lom falának maradványánál. „*Ott lesz a szemem és a szívem is mindenkor*”

Ady Endre:

ÁLMOM: AZ ISTEN

*Batyum: a legsúlyosabb Nincsen,
Utam: a nagy Nihil, a Semmi,
A sorsom: menni, menni, menni
S az álom: az Isten.*

*Vele szeretnék találkozni,
Az álommal, nagy, bolond hitben
S csak annyit szólni: Isten, Isten
S újból imádkozni.*

*Nem bírom már harcom vitézül,
Megtelek Isten-szerelemmel:
Szeret kibékülni az ember,
Mikor halni készül.*

- mondta Salamonnak a templomról az ŰR (1Kir 9,3). Hogy találkozna-e Vele, azt nem tudom. Azt sem, hogy megvan-e bennük ez az adyendrês, keresztyénes, személyes találkozársa várás. Talán nincs. Az Isten számukra kimondhatatlan, elérhetetlen, megköze-líthetetlen dicsőség; fia nincs, hogyan is lehetne?

Keresztyén zarándokok is felkeresi a falat, tömegesen. Egy lelkipásztorokból álló csoporttal én is újra ott lehettem nemrég, feleségemmel együtt. Miért keresik fel a keresztyének a Sirtófalat?

Sokan turisztikai különlegességet lát-nak benne. Mások a zsidó nép örömet és sírását szeretnék látni. Vannak, akik imádkozni mennek a templom marad-ványaihoz. Olyanok is lehetnek közöt-tük, akik Istent keresik.

Páratlan élményben volt részünk, amikor péntek este (a Shabbat beállta-val), egy rabbi vezetésével elmentünk a Siratófalhoz. Az átszellemült imádko-zók, sírók, imakönyvet (tényleges Tórát, vagy egész Űszövetséget senkinél sem láttam) olvasók sokaságát is meghaladta azok száma, akik örömmel, közös tánc-cal, énekléssel ünnepeltek; csoportok-ban, együtt és mégsem központi irányí-

tással. Idősek és 3-4 éves fiúk egyaránt, apjukkal együtt. Örömrôk természetes-nek, őszintének látszott.

A látogatók egy része imádkozik is a falnál. Miért? Amiért én is imádkoz-tam: Jeruzsálem békességéért – az ige fel is szólít erre bennünket (Zsolt 122,6). (Egyik szolgatársam arról is bizonyosá-got tett a következő napon, hogy a falnál imádkozott és meggyógyult gerincfáj-dalmaiból.)

Mi, Krisztus követôi, szeretjük Jeru-zsálemet, szeretjük a benne élô népet (a zsidókat különösen is, de az arabokat is). De a falhoz nem azért megyünk, hogy találkozzunk Istennel. Amikor azokat a köveket nézzük, a Megváltó szava leg-alább annyira bennünk van „*nem marad itt kô kõvön*” (Mt 24,2), mint a történe-lem és az üdvösségtörténet Urának cso-dálata.

Én nem Istent keresni mentem a Szentföldre, hanem Isten keze-munká-ját, legalábbis annak nyomait felfede-zni - Jézus Krisztussal a szívemben, akit már „megtaláltam és megöleltem” (Ady) - mert Ő már megtalált és megölelt.

Csodálatos a város, Isten városa; megdöbbenetk, beszédese a kövek, a

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Gyülekezeti hírek: Detroit,
Alhambra

Távol és mégis közel: Kígyós

Beszámoló az Évközi Gyűlésről

Szentföldi úti beszámoló

A Tatár Bibliafordításról

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**ÉVKÖZI GYŰLÉS**

A szövetségünkben töltött 30 évem alatt egyszer sem tartottunk gyűlést ilyen hidegben, ráadásul a legészakibb helyen, a Ráma táborban. Ez nem csak azt jelenti, hogy rendkívül szokatlan időjárás járja nálunk is, hanem azt is, hogy a táborunk már télen is használható. Kellemes körülmények között tanácskozhattunk, még ha kint a méteres óra újabb centiméterek hulltak is.

Köszönjük a torontói testvérek szolgálatát – a tábor felkészítésében és pl. az étkezések lebonyolításában is!

A Végrehajtó Bizottság és a Misz-szió és Jótékonyági Bizottság ülésezik ilyenkor. Szövetségi életünk fontos eseménye ez, amikor nem csak vissza tekintünk a lassan véget érő pénzügyi évre, hanem előre nézünk és – egymásra és az Úrra figyelve – tervezzük a következő esztendőt.

Érdekes, hogy az idén is mindkét bizottságban ugyanazt az ígét választotta egymástól függetlenül a bizottsági elnök: „*Akinek többet adtak, attól sokat követelnek, és akire sokat bíztak, attól többet várnak el!*” (Lk 12,48)

Kik hát ezek az Úrtól és a szövetség gyülekezeteitől kiküldött megbízottak? A fénykép segítségével megnevezem őket, balról jobbra haladva, az első soron kezdve: Mikó Tibor (Detroit), dr. Szenohradszki János (Alhambra), dr. Pintér Zoltán lp., Balla Zsigmond (Alhambra), dr. Gergely István lp., Szabó Tivadar (Toronto), Lukács János lp., Szegedi Tivadar (Toronto), Püsök Dániel lp., Für Béla (Detroit), Szabó István (Chicagó), Balla Sándor (Tábor), Sánta József (Cleveland), Szabó József és dr. Forgács Péter (New York), dr. Herjeczki Géza lp. és Kis Sándor (Cleveland).

Sajnos néhányan hiányoztak közülünk, például betegség miatt.

Elvégeztük a ránk váró feladatokat,

végig „ülve” a pénteki és szombati napot – kivéve például ezt az ebéd utáni havas „kiruccanást” a tábori kápolna elé, meg a befagyott tóhoz – ahova néhányan szintén kimerészkedtünk, kamerával a kezünkben.

Terveink sorában a legközelebbi a detroiti ifjúsági találkozó volt, de elkészítettük a programot a nyári közgyűlésre, s tájékoztatást kaptunk a Mabaviszos nyári lelkipásztor találkozóról (Hargita) és a jövőre esedékes kolorádói szövetségi-családi táborozásról is.

Volt időnk imádságos szívvel végig

gondolni gyülekezeteink és a közelben és a távolban szolgáló lelkipásztorok örömeit és gondjait.

Vasárnap, reggeli után a táborból a torontói imaházba mentünk (egyenlőre még a régibe), s együtt töltöttük az istentiszteleteket - és a közös ebédet - vendéglátó testvéreinkkel. Hálásak vagyunk az áldásos alkalmakért. (szerk)

IFJÚSÁGI KONFERENCIA
2014. május 23-25. Detroit

Szeretettel meghívjuk
gyülekezeteink fiataljait. A zenei szolgálatokat a Kvint együttes végzi.

A részvételi szándékot legkésőbb május 1-ig a Facebookon nyitott oldalon jelezzük, vagy e-mailben:

herjeczki@yahoo.com

107. KÖZGYŰLÉS
2014. július 4-6.

Helyszín: Ráma Tábor

GYEMEK ÉS TINI TÁBOR

Rámában, a közgyűlést
követő héten (július 7-12).
Előzetes jelentkezés szükséges!

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

JÖJJETEK ÉNHOZZÁM...

folytatás az 1. oldalról

föltárt és rekonstruált épület részletek. Az igeismerő ember tekintetét Isten felé fordítják. De találkozni Istennel csak egyféleképpen lehet. Ha annak a hívását meghalljuk és fogadjuk, Akit Isten éppen azért küldött, hogy magához visszafogadjon minket. *Jöjjetek énhozzám mindnyájan!* - mondta (Mt 11,28) és mondja ma is az élő Krisztus, a meghalt és feltámadott Messiás. Nem egy falhoz, nem egy városhoz, önmagához hív – s általa az Atyához, Istenhez juthatunk.

DÁVID VÁROSA (2)

Szentföldi utunk több szempontból eltért a megszokott zárandok utaktól. Az utazó társaság tulajdonosa maga is gyakorló ortodox zsidó, aki évekkkel ezelőtt küldetesként vette, hogy a zsidók és a

keresztyének közötti kapcsolatot építse a maga lehetőségeivel. Az évek folyamán sikerült olyan túravezetőt találnia, aki nem csak jól ismeri a Bibliát – az Ó és Újszövetséget, hanem kész van arra, hogy a keresztyének érdeklődését figyelembe véve mutassa be a több ezer éves zsidó történelmet.

Ennek a megközelítésnek tulajdonítható, hogy Jeruzsálemi „központú” volt az egész út. 5 éjszakát töltöttünk a fővárosban. (Főváros? A nagyvilág Tel Avivot tartja Izráel fővárosának.)

Négyezer évvel ezelőtti időre is visszamehetnénk – Ábrahám a Mórija hegyén akarta feláldozni Izsákot. A hegy, illetve annak egyik sziklája ma a Templomtér közepén álló Szikladóm alsó szintje. Vagy harminc éve jártam a templom téren, a Szikla és az Al-Aksza mecsetben is. Manapság egyszerűen el-

kerülük a csoportos túrák azokat a helyeket, amelyek arab területen vannak. Így például Betlehembe, vagy Jerikóba is nagyon kevesen jutnak el. Az volt az érzésem, hogy a mai zsidó társadalom egy olyan helyzetbe jutott, hogy – bár megosztott Jeruzsálem, és tele van ellenőrző állomással – úgy élnek, mint ha nem létezne az erős megosztottság. Falakat építenek, s ahol azt nem lehet, egyszerűen elkerülük, ignorálják a nem zsidókat (gójj/gentile). Ha nem is tudom elfogadni ezt a hozzáállást, a gyakorlati és helyi hasznossága látható. Lükettető, élő város Jeruzsálem.

Most jártam először a nemrégiben megnyitott – és folyamatosan bővülő ásatásokat bemutató „Dávid városában.” A **3000 évvel ezelőtti**, a Jebuzeusoktól elfoglalt város maradványait mutatják be az érdeklődőknek. Régészeti, vallási és politikailag is nagyon izgalmas leletek ezek – a ma arabok lakta városrész területén. Ezékiás (Hizkija)

alagútja (2Kir 20,20), mely a város vízellátását biztosította, a közelben indul. A több mint 500 méteres alagutat a fiatalabb társaink - térdig érő vízben – végigjárták. A csatorna a Silóam tavánál (medencénél) ért véget – ott találkoztunk velük.

Kétezer évvel ezelőtti? Engem az Újszövetségben leírt események színhelye legalább annyira érdekelt, mint a Dávid korabeliek. Különös örömmel ültem le a csoportunkkal együtt a siratófalra merőleges, déli falhoz futó hatalmas, har-

minc lépcsőfokos, hetven méter széles lépcsőkre. Ezeken, a turisták előtt nem régen megnyitott, Heródes korabeli lépcsőkön az én Mesterem, a Názáreti Jézus is járhatott, tanítványaival.

Jad Vasem

Jeruzsálem egyik külvárosában, az Emlékezés Hegyén, egy hatalmas és

megdöbbentő múzeum állít emléket a Holokauszt áldozatainak. A 70 évvel ezelőtti tragédiára a megemlékezések ebben a hónapban (március) kezdődnek világszerte, főleg Európában. A múzeum nevét az Ézsaiás 56,5-ből kapta: „*Akkor fenntartom nevéük emlékét házámban és falaimon belül...*” (emlék/jel, héberül: Jad vasem – kéz és név) A múzeum területén arra is van hely, hogy azokra is emlékezzenek, akik kockázatokat vállalva (olykor életük árán is) mentették a halálra ítélt zsidókat.

Az ószövetségi választott nép élete – akár elfogadják ezt ők, akár nem – Istentől beszél. Arról, hogy igéi beteljesednek; arról, hogy rajta kívül nincs más Isten. Arról hogy a száraz csontok megélevenedhetnek (Ez 37,14). Arról, hogy Isten számára nincs lehetetlen.

Herjeczki Géza

ÁHÍTAT

Mily szép, ha feltűnik a hegyeken az örömhírt hozó lába! Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet. Azt mondja Sionnak: Istened uralkodik! Halld, őrállóid hangosan kiáltanak, együtt ujjonganak, mert saját szemükkel látják, hogy visszatér az Úr a Sionra. Vigán ujjongjatok mindnyájan Jeruzsálem romjai! Mert megvigasztalta népét az Úr, megváltotta Jeruzsálemet! (Ézs 52:7-9)

A költői képben megjelenő rész („az örömhírt hozó lába”) *pars pro toto* az egészre utal, arra a fenséges állapotra, amikor a magaslatokon is kitör az üdvívalgás, mert Isten uralmával elérkezett az áhított békesség. Nem az örömhír (evangélium) kihirdetésének, vagy az őrállók helytállásának a következménye ez: a szabadítás Isten munkája.

A világ ismer olyan békességet és hall örömeit, melyek nem Isten uralmáról szólnak. Az őrállók és a békemondók szerepét mindig ellátják valakik. Amilyen távol van az Úr uralma alatt meg tapasztalható békességtől a valóság, olyannyira nem találja „szépnek, örvedetesnek és vigasztalónak” az igazságra vágyó lélek a hangoztatott hamisságot. Szólhat ez politikáról, vagy a vallás dolgairól, lehet száraz adat, vagy költői szólam – a megtörtségében „shalom”-ra vágyó lélek nem téveszthető meg, de az igazságnak is lényegéhez tartozik, hogy „kiderül.” Az igazi béke Istentől van, Aki uralmát gyakorolva szabadít, gyógyít, helyreállít és vigasztal – ahol, és amit Ő kegyelmesen szándékszik, azt meg is teremti.

A magyar nemzet szomorú, de fennkölt ünnepén, március 15-én, 1848-49 eseményeire emlékezünk. A nemzeti létükért felkelő népek sorában a magyar is helyet követelt. Hamar kiderült, hogy ahhoz a talpra álláshoz, amiben békéjét találja múltjával és adottságaival egy nép, több kell a hangzatos szónál, a 12 pontnál, a fegyvercsörtetésnél, de még a harcos véráldozatnál is. A nemzeti összefogás sem teremtheti meg azt, ami csak Isten műve lehet. A kevesebből többet mondani, embernek isteni dolgot ígérni, vagy tőle azt elvárni, örömet, rendet, vigaszt diktálni vagy remélni, amíg Istenhez meg nem térnek a hívők, az őrállók, az egyén és a közösség, az bizony nemzetet is sújtó hazugság.

Az ézsaiási ígének aktualitást kölcsönöz, hogy ma, a baptista sajtó napján, a Magyarországi Baptista Egyház hivata-

los lapjának, a **Békehírnöknek** a nevével is asszociálható a prófécia. Rendszeres olvasója vagyok e lapnak, és ismerem a munkatársak némelyikét. Örülök annak, hogy egyre több cikk a Szabadító munkájáról szól (erre utalnak a beszámoló a hitvalló bemerítkezésekről, a gazdag gyülekezeti programokról és a testvériség hasznos jelenlétéről a modern magyar társadalomban). A mi lapunk, az **Evangeliumi Hírnök** a legrégebben folyamatosan megjelenő magyar egyházi lap az Egyesült Államokban. A név mássága csak alaki: elődeink úgy döntöttek, hogy mint otthon, itt is a béke hírnökei lesznek. Amíg tehettem, szívesen írtam a **Valóban?** című rovatot, mert úgy láttam, hogy akár Magyarországon, akár itt, a javunkra lenne rákérdezni az igazságként tált dolgokra. Nem mintha az író, ezt is ne kísértene a Gonosz, de a kritikátlan élet, a megmértetéstől való ódzkodás már rosszabb a kísértettségnél is. Az evangéliumi sajtó sem olyan műfaj, amiből mellőzhető a kérdőjel, vagy a vita! Igen, dolga elsősorban az Isten tetteiről szólni, de ha világunk hírvivői és őrállói emberek, a világ népein uralmát kiteljesítő Mindenható Isten szeretetének célpontja valóban mi, békétlen emberek vagyunk, akkor kísértettségeinknél is nagyobb rossz a szégyen hazug takargatása. Lám, Jeruzsálem romjai is jó helyet kínáltak a vigáság ujjongásnak, mert vigasztalást és megváltást hozott az Úr (ezt láthatta Ézsaiás)! Miért nyomatnánk hamisságot saját sajtónkkal?

- Adjunk hálát a Békehírnök és a többi evangéliumi sajtótermék léleképítő szolgálatáért!

Novák József

SZABADSÁG

Az idősebb korosztály emlékezetében ez a kifejezés egy régi köszöneti formát idéz, még a „népi demokráciából”. Fél Európa nyögött és vergődött az elnyomás igája alatt. Akkor harsant fel milliószor az üdvözlésnek ez a torz szlogenje: *Szabadság!* – A bennfentesek, illetve akik szerettek volna annak látszani, még azt is hozzá ragasztották, hogy „elvtárs”.

Talán sokan szabadnak is érezték magukat abban az időben, ám a vallásos (hívő) emberek egészen más dimenzióban képzeltek el és élték át a valóságos szabadságot.

Gyülekezetünkben a hétköznapi bibliaórákon a Galáciai Levéllel foglalkozunk. Bibliánknak az a könyve egyértelműen kifejti, hogy az igazi szabadság

nem egyéb, mint a bűntől megszabadult ember hívő élete, „kegyelemből” és „hit által”.

Amikor a „teremtettség” sokszínű palettáján megjelenik – Isten hatalma és bölcsessége által – az ember, Ádám szentségben és szabadságban éli a maga tisztán tündöklő életét a Teremtő áldott jelenlétében. Boldogsága addig tart, míg meg nem jelenik – kígyó képében – a sátán. Igazi „gonosz”, mert még a kérdése is hazugság: „*csakugyan azt mondta Isten?*” – Ádámot „megeteti” azzal a félrevezető, csábító gondolattal, hogy akkor lennél igazán szabad, ha... És előadja meséjét a tiltott fákkal kapcsolatban. Egyedül Isten a szabad, de ti is olyanok lehettek, mint az Isten, ha esztek belőle. (A tiltott fa gyümölcséből.)

Az ember engedett a gonosz csábításnak, és elbukott. Ettől kezdve nincs szabadsága az embernek, az emberiségnek.

Bibliánkban – két lappal odébb – már ezt olvassuk: „*látta az Úr, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, hogy az ember szívének minden gondolata szüntelenül csak gonosz*” (1Móz 6:5).

Az egész Ótestamentumi Szentírás arról szól, miként vergődik az ember a halálos rabság eltéphetetlen hálójában, és hogy miként szeretne abból kiszabadulni. Ezt a célt szolgálják az áldozatok, de végül is arra a felismerésre jut az ember, hogy több és súlyosabb a bűn, mint a váltságul felajánlható áldozat. Kimerülve így kiált /vagy sikolt/ fel a szegény bűnös teremtmény: „*Ó, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?!*” (Róm 7:24. Régi Károli ford.)

Pál apostol azonban – ennek az elkeseredett mondatnak a megfogalmazója – már tudja a megoldást, amikor így folytatja: „*Hálát adok Istennek a mi Urunk, Jézus Krisztus által!*”

A bűn rabszolgaságából egyetlen Szabadító, Jézus Krisztus tud kivezetni, mégpedig mint megfeszített, meghalt és feltámadott dicső Uralkodó.

Ő a mi Megváltónk is. Óáltala vagyunk szabadok. Az üdvösséget nyert hívő emberek akár köszönhetnék is ma egymást ezzel a teljesen átváltozott szép kifejezéssel, hogy „szabadság”! De vigyázzunk, mert ez életszentségre kötelez bennünket, – „*Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság. Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.*” (2Kor 3:17-18)

A rossz emlékü „szabadság” szó, mely keserű szájjáknak még mindig kísért, így lett az én életmunkám is egyik

A TATÁR BIBLIAFORDÍTÁS

Beszélgétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek!" Zsolt 96,3

Nyelvek és etnikai összetétel

Oroszország a világ legnagyobb országa, 9 időzónán ível át a Balti-tenger és a Csendes-óceán között. A 140 milliós lakosság 67%-a keresztény, ugyanakkor több mint 13 millió embert, 78 etnikai kisebbséget, „még el nem ért” csoportként tartanak számon.

Oroszország

Népesség: 142 millió

Itt élő nyelvek száma: 138

Még nincs Szentírás 45 nyelven

Már van Biblia 36 nyelven

Újszövetség pedig 26 nyelven

A legtöbb külföldi szervezet, de maguk az orosz társaságok, szolgálatok is kizárólag az orosz etnikum elérésére fókuszálnak. Moszkvában megtalálható a legtöbb etnikum, és általános tendencia, hogy a legtöbbben nyitottabbak és könnyebben elérhetőek a saját otthonuktól és kulturális környezetüktől távol.

Egyéb vallások jelenléte

A **muszlimok** száma az országban több mint 17 millióra tehető. Számuk folyamatos növekedését és az orosz nemzet csökkenését is figyelembe véve, a 21. század végére várhatóan az ország muzulmán többségű lesz. A legnagyobb részük tatár (5,5 millió) és baskír (1,6 millió), de számottevő a közép-ázsiai és a kaukázusi népek jelenléte is.

Korábban a **zsidók** száma 2 millióra volt tehető Oroszországban, mára azon-

ban egy-nyolcadára csökkent - Izráelbe vándorlásuk nyomán. A nagyvárosokban ma is számottevő a zsidó népesség.

Már több mint tízezen tértek Krisztushoz, de sok grúz, tat és hill származású zsidó diaszpórát még „nem ért el” az evangélium.

Sokan **vándoroltak be** Kínából, és a határvidékekről, munka és a jobb élet reményében, az ő megítélésük meglehetősen hátrányos a régióban. Imádkozzunk, hogy a bevándorlókat is elérje Krisztus szeretete!

Miért van a bibliafordításra szükség? Ezek a népek nem beszélnek oroszul?

A Szovjetunió felbomlása után, a nem szláv népek **újra felfedezték etnikai és kulturális identitásukat**. Vágytak arra, hogy **saját nyelvükön** beszéljenek, és felemeljék saját kulturális és nemzeti értékeiket. Bár többségük beszéli és érti az orosz nyelvet, sok bizonyágtétel mutatja, hogy mennyire fontos számukra az anyanyelven elérhető Biblia:

"Szükségünk van a Bibliára a nyelvünkön! Korábban, amikor oroszul olvastam, felfogtam ugyan az agyammal, ám most, amikor a saját nyelvemen szól az üzenet, megértettem a szívemmel is. Látványos, ahogy ennek nyomán változni kezdtem!"

"Egész életemben azt hittem, hogy Isten csak egy orosz istenség, de most, hogy a saját nyelvemen olvastam az evangéliumot, tudom, hogy ő az enyém is, és hogy szeret engem."

A tatár bibliafordítás helyzete

Több mint 6 millió tatár él világszerte, de hátszáguk a Volga folyó mentén van. Nyelvük a türk nyelvcsaládhoz tartozik, vallásuk szerint pedig muzulmánok vagy ortodox keresztyének.

Amikor a Bibliafordító Intézet (Institute for Bible Translation - IBT) dolgozni kezdett a tatár nép között, 1970-es éveket írtunk, ekkor a Biblia fordítása a Szovjetunióban nagyon kockázatos volt. Mikor az ország kinyílt az 1990-es években, a Wycliffe és a Bibliatársulatok Világszövetségének munkatársai csatlakoztak a tatár csapathoz. Az Újszövetség 2001-ben jelent meg, s a munka során számos tatár munkatársat képeztek ki a munka folytatására.

A tatár Újszövetség **2001-ben jelent meg**, azóta 2013 végére, a fordítási munka befejezésével, közelebb kerültünk ahhoz az időhöz, amikor ez a csaknem 6 milliós népcsoport a **teljes Szentírást megkapja**.

Ma a tatár Újszövetség és az Ószövetség részei rendelkezésre állnak nemcsak nyomtatott formában, hanem az interneten online és offline, letölthetőek audio formátumban, illetve mobil applikációként is. 2013 végére a teljes tatár Bibliát benyújtották kiadásra. Ez több mint 30 év munkája.

"Ha csak hallanák ..."

Nagy számban gyűlt össze a tatár diaszpóra a Nemzetiségek Házában Moszkvában, az első tatár nyelvű Újszövetség nyilvános bemutatóján. Korábban egy hasonló bemutató sikeresen lezajlott a tatár fővárosban, Kazanban, és most azt akartuk, hogy az esemény ismétlődjön meg a tatárok lakta Moszkvában. Ezúttal azonban a közönség soraiban néhány lelkes muzulmán elkezdte hevesen megkérdőjelezni az új könyvet. A hangulat feszült és ellenséges lett, végül az egyik ember hangosan ezt mondta:

"Az lenne a kötelességem, hogy végezzek minden olyan tatárral, aki elhagyta a muzulmán hitet!"

– Hogyan találunk kiutat ebből a nehéz helyzetből? A vitatkozás nem vezet minket sehova.

"Kérjük, engedjék meg nekünk, hogy elhangozzon néhány bibliai idézet önmagában!" - javasolta az esemény moderátora, és megpróbálta megnyugtatni a dühös résztvevőket.

Egy tatár nő kiállt, és tiszta hangon elkezdte szavalni Lukács evangéliumának 6. fejezetét: *"Boldogok vagytok, szegények, mert tiétek az Isten országa. Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert majd megelégtettek..."* Lassan megváltozott a légkör a szobában. Az emberek mosolyogva bólintottak, ahogy hallgatták a szép tatár szavakat. Semmi más nem kellett hozzá, csak az Ige szava, és a rendezvény békében fejeződött be.

Imádkozzunk, hogy Isten készítse fel a tatár népet, hogy az Ő szavát örömmel és nyitottsággal fogadja!

Imádkozzunk eredményes munkáért, jól használható fordításért, és hogy a tatárok kapcsolatba kerüljenek a Szentírással és mind megismerjék Krisztust!

Wycliffe Biblia fordítók
(Beküldte Victor Monus)

SZABADSÁG (folytatás)

legszebb és leghatékonyabb bizonyágtétele. Természetesen csak abban az esetben, ha egészen át tudtam adni az életemet Istennek, az Úr Jézus Krisztus kegyelme és megtisztító ereje által, és rá bíztam magam a Szentlélek bölcs vezetésére, tanácsadására.

Boldog és békességes szívvel köszöntöm minden kedves Olvasómat ez alkalommal is: Szabadság, Testvérem, Jézus vére által, *"aki halálra adatott bűneinkért, és feltámasztatott megigazulásunkért!"* (Róm 4:25)

Gerzsenyi Sándor
(a megszabadított rabszolga)

TAVASZRA VÁRVA, DETROITBAN...

Hó és hideg tekintetében rekordokat döntögető makacs telünk még így március idusán túl sem akarja beadni a derekát. Vékonyítgatja, tépegeti ugyan a nap a hótakarót, de a higanyszál minduntalan visszacsúszik a negatív tartományba. Hallgatva a sok "elég volt már a télből" sóhajt, (az ország nyugati feléből meg az: "elkelne már egy kis eső"-t), miközben beállok a didergők kórusába, hálálkodom is titkon, hogy nem (még nem!) az egyes emberek kénye-kedve irányítja a felhők járását és virágok bomlását.

A detroit-i gyülekezetben az elmúlt évben néhányszor szívesen irányítottunk volna az eső- és hófelhőket más irányba, de végül is tanulva és gyakorolva az alázatot, hálát adtunk az időjárás okozta kellemetlenségekért is. Rövidre szabta az eső a májusi gyülekezeti kirándulást, elázott garage sale-ünk második napja (az eladnivalókkal együtt), havazás miatt az adventi zenei ünnepélyünkre feleannyian tudtak csak eljönni, mint előző években, még sincs okunk panaszra. Épp ellenkezőleg! A síkos-havas utakon senki sem sérült meg jelentősen gyülekeztünk tagjai közül, megtarthattuk összejöveteleinket, és érezhettük Istenünk védelmét és kegyelmét egész év során.

Sokan és sokat utaztunk az év során: fiataljaink ifjúsági találkozókra Alhambrába és New York-ba, a rámai konferenciára és táborozásra a gyülekezet jelentős része, több házaspár az óhazába rokonokat látogatni, a gyülekezet kórusa Cleveland-ba gyermekbemutatásra, fúvósunk Torontóba a fúvóstalálkozóra, a Herjeczki házaspár izraeli körútra. Foghíjas a lista, de az oltalom minden utunkon teljes volt!

Nem csak mi utaztunk, látogattunk, hozzánk is érkeztek vendégek. A rokonok, ismerősök mellett két határon túlról érkezett lelkipásztor is szolgált gyülekezetünkben az elmúlt évben: júliusban Steiner József debreceni lelkipásztor tanítását hallgathattuk a világban való küldetésünkről (világosságot, vezetést, védelmet és vigasztalást biztosítsunk a környezetünkben élőknek), majd a reformációs istentiszteletünkön Kovács József lelkipásztor, az erdélyi szövetség főtitkára hirdetett ígét a reformáció történelmi-lelki vonatkozásairól és jelentőségéről. A reformációs istentiszteletet követő szeretetvendégségen immár sok évre visszanyúló hagyományként értékelésünket és köszönetünket fejezzük ki a jelenlevő lelkipásztorok felé (ilyenkor tartják ugyanis országszerte a "pastor appreciation day"-t). Ezúttal négy jelen

levő pásztor (a református és pünkösdi gyülekezetek pásztorai, a helyi lelkipásztor és Kovács testvér) kemény és erő próbáló de áldásos, és semmiképp sem hiábavaló szolgálatát köszöntük meg. (Herjeczki testvér családjával együtt immár 24 éve végzi kitaratóan ezt a munkát a detroit-i gyülekezetben. Hálásak vagyunk értük!)

1990.
február
10.
Lincoln
Park.

Herjeczki
Éva,
Dávid,
Ádám,
Géza

Amerikában élő magyar gyülekezetünk azt a kiváltságot élvezi (sok más előny és hátrány mellett), hogy átvehet hasznos és jó szokásokat úgy a jelenlegi környezetéből (pl. pásztorok értékelésének napja) mint az óhazából. A magyarországi kezdeményezésű Házasság Hetének megtartása kezd

nálunk is hagyományossá válni. Nem egy újdonsült, különleges vallásos ünnepése ez a házasságnak, hanem egy egyhetes tudatos figyelemfelhívás arra (a februári Valentin-nap tájékán), hogy a fiatalssággal asszociált szerelmi lángolással csak elkezdődik egy új életforma, kapcsolatrendszer, ami karbantartási munkát igényel, nem csak évi egy-két virágcsokrot. A hét folyamán olvastunk a magyarországi web- és közösségi oldalakon megjelenő házassággal kapcsolatos cikkeket, videókat, majd szombaton és vasárnap gyülekezetileg is a témához kapcsolódó beszélgetéseket folytattunk, igei üzenetet hallgattunk. Szombaton (gyermekkel együtt több mint harmincan) a Kovács család vendégszeretetét élveztuk, s Pálhegyi Feri bácsi családmódeljei alapján elemeztük, hogy milyen sokféleképpen fordulhatnak a családon belüli kapcsolatok, ha felborul az isteni egyensúly. Azzal az imával a szívünkben tértünk haza, hogy lehetőleg ne váljunk mindent

egyedül cipelő, gyereket bálványozó, a családon belül is elszigetelten élő, zsarnokoskodó, veszekedő vagy épp anyakirálynőt megtestesítő házastársra. Vasárnap délből ebéddel lepték meg a férjek a gyülekezet hölgykoszorúját (no meg az utódokat!), majd az ebéd végén gyülekezetünk vezetője lepte meg azzal a többé-kevésbé fiatal (és a "merényletre" fel nem készült) férjeket, hogy felsorakoztatta és kérte őket: vallják meg szerelmüket feleségeiknek, fogalmazza meg, hogy miért és mennyire értékelik az együtt töltött évek után is élettársukat. A férfiak (különösen társaságban és különösen ha magyarok!) nem szívesen beszélnek ilyenfajta érzelmeikről, de becsületükre legyen mondván, mindegyiknek volt pár

kedves szava a társához. A nagybácska gyermekek csillogó tekintetében és mosolyában azt láttam, hogy nem csak a feleségek élvezték a vallomásokat, hanem ők is. (Közhelynek számít már, de igaz a mondás, hogy a legnagyobb ajándék, amit a szülő a gyermekének adhat az az, hogy szereti a társát.)

Ezévi jeligenk: "A hit hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által." Rm 10:17 sokkal több biztatást és bölcsességet rejt az új évünkre, mint első olvasatra tűnik. Férjeink vallomásának hallatán erősödött azon hitünk, miszerint fontosak és értékesek vagyunk számukra. Mennyivel inkább erősödhet, mélyülhet istenhitünk a Krisztus beszédének meghallása által. Bárcsak lenne ez az év a hitmélyítés, és cselekvő hit éve! Bízunk a tavasz és nyár, vetés és aratás Urában, hogy időben meg hozza a tavaszt és gyűjtjük az erőt a tavaszi/nyári mozgalmak hónapokhoz – leghamarabb az ifjúsági találkozóhoz.

Kerekes Irénke

ALHAMBRAI KÉPES BESZÁMOLÓ

Legutóbbi beszámolónk óta számos esemény történt az alhambrai gyülekezetben. Az áldott téli hónapok után a tavasz is igen szépen indult. Kórusunkat több helyre meghívták énekelni, vendég lelkipásztorok szolgáltak imaházunkban, szép ünnepi alkalmakban lehetett részünk, és felemelő orgona koncerttel kezdtük a márciust. Hisszük, hogy továbbra is kiárasztja ránk áldását az Úr.

November 3-án Phoenixben, a *Magyar Református Egyházközség* testvériségével együtt tartott istentiszteletet az alhambrai testvériség, énekkarunk szolgált. Novák testvér a Zsidók 11:17-19 alapján szólt az igét, "Az Úr gondoskodik" volt a prédikáció fő gondolata. Az ott élő testvéreinkkel való találkozásra és kapcsolatok frissítésére szolgált ez az alkalom. Nagyon szép élményekkel tértünk haza.

Február 16-án a Szeretet volt a főszereplő. A dicsőítő énekektől kezdve a prédikáción át az ebéddel befejezve a szeretetről szólt minden. Novák testvér felhívta a figyelmünket a szeretet tulajdonságaira az I Kor 13 alapján, mi az amit tesz, és mit nem tesz a szeretet. Istentisztelet után a férfi kör finom ebédre várta a jelenlevőket a gyönyörűen feldíszített teremben.

Március 1-én volt 25 éve, hogy a *Novák házaspár* elkezdte szolgálatukat Alhambrában. Hálásak vagyunk Istennek értük. Köszönjük az áldozat vállalásukat és minden szolgálatot, amit oly hűségesen és szeretettel végeznek. Kívánjuk, hogy Isten áldja meg továbbra is lelkipásztorunk és családja életet és munkaságát.

November 24-én tartottuk a hálaadó napot, vendégünk volt *Dr. Gergely István*, a New York-i Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora és felesége, Piroska. István testvér a 116. Zsol-tárból szolgált a Hálaadásról és Fogadalomról. Szombathoz este a Gergely házaspár és az alhambrai előjárók és feleségeik az imaháznál közös vacsorára és beszélgetésre gyűltek össze.

December 22-én kórusunk a Claremont-i First Baptist Church reggeli istentiszteletén szolgált. Aznap Alhambrában *Rev. Dr. Bob Wallace* claremonti lelkipásztor hirdette az igét a Lukács 2:8-12 alapján. Üzenetében kihangsúlyozta, hogy az angyalok a pásztoroktól a "legdrágább" tulajdonukat kértek ajándékkul amikor arra biztatták őket, hogy "Ne Féljete!"

Március 8-án, szombat délután 5-től, zenés istentisztelet volt gyülekezetünkben: *Varga Zoltán* magyarországi orgonaművész és felesége, *Baboth Borbála* (ének) közreműködésével. A csodás hangverseny után fogadáson látta vendégül a megjelenőket a női kör.

Dióhéjban ezek történtek velünk. Imádságunk, hogy továbbra is hasznos eszközei lehessünk Istennek.

Őri Kulcsár Ibolya

THE JOY OF WITNESSING - SPREADING THE GOOD NEWS -

If you were asked to define what it means to be a Christian, what would you answer? After talking with someone about spiritual matters, the person may say, "You are a very religious person." How should we respond? James 1:26 describes religion like this: *If you claim to be religious but do not control your tongue, you are fooling yourself and your religion is worthless. Pure and genuine religion in the sight of God the Father means caring for orphans and widows and refusing to let the world to corrupt you.*

Obviously our speech and our behavior should characterize us as Christians. The word RELIGION is a broad term in modern understanding. It has been abused and misused. Religion is also any system of spiritual belief. Many "religious" people who are not Christians or who consider themselves as Christians are devoted to following rules and regulations that they believe are right and necessary for them to practice. If we have received Jesus Christ as our Savior, we should realize that simply following rules and regulations and trying hard to gain rewards for good behavior should not define who we are. We know that we have been rescued from the kingdom of darkness as hopeless sinners and placed into the marvelous kingdom of light. We could never gain God's favor by trying our utmost to please Him with good deeds in our former lost condition. What a vast difference!

So, the statement, "You are very religious" can be a perfect opportunity to qualify who you really are. You might say, *"I am a sinner but saved through faith in the Cross of Christ Who died as a sacrifice for my sins. He is my Savior and He lives within my life through His Spirit."*

We who are Christians have been given Christ's commandment to *"Go into all the world and preach the Gospel of GOOD NEWS to everyone"*. We are ambassadors, sent by our King to bring light into darkness, freedom to the captives and life to the dying.

Man-invented religion attempts to develop and improve the existent persons to become better and better, usually through good works - Christ came to bring new life to the dead to produce good works. Of course this is elementary knowledge for believers in Christ. But the difficulty is how to

approach folks with the GOOD NEWS!

I find that many people blame others for the state of the country. Some don't believe they are sinners. It is the other people, especially the government and the entire administration. I blame them too and sometimes sadly miss the chance to say that we have replaced God with our own selfish desires. I realize that I must be alert and heed the Holy Spirit's prompting to give a word of hope and redemption through Christ. I need to pray earnestly to be a witness before I leave the house, or before an unsaved friend phones.

Giving out tracts, or pamphlets that explain the need for salvation is one way of sharing the GOOD NEWS. Rarely has anyone refused my offer to receive one. You could say *"Here is something that I found very helpful. I hope you will find it so too."*

Asking questions of your non-Christians friends, like, "What is your philosophy of life, death, the afterlife?" "Why do you think Jesus had to die?" "Why do you think the world in such turmoil?" "How do you think it can be 'fixed'?"

Being a good listener is very important. Letting people share their problems and lack of faith can be an open door to share Christ's love for them. I have trouble memorizing Scripture but at least I can refer to verses that answer these questions. Giving your own testimony about your salvation and what Jesus Christ means to you can be effective. It is important to direct our contacts to the Bible because apostasy - corruption of the TRUTH of Scripture is spreading like weeds. We need holy discernment when we listen to, read or watch on TV any material. Check with the Scripture to know whether you have been exposed to heresy or God's TRUTH. Be a good, sharp detective. Actually the Holy Spirit is our detective. We just have to pay attention to His influence. If it sounds weird or self-idolizing, it's garbage. Toss it out.

However, it is necessary to know something about the false religions and cults. I just finished, *"Out of Mormonism"*, an amazing book by Judy Robertson, a former Mormon who now, with her husband reach out to those trapped in this devilish cult. Mormons are decent, friendly, moral folks but they are lost because they do not accept

Jesus as God. Now I am reading, *"I Don't Have Enough Faith to be an Atheist"* by Norman Geisler and Frank Turek. It truly helps to understand how to convey TRUTH to people who have turned against it or don't believe there is such a thing as absolute truth. I highly recommend both books. Any books by Dr. Geisler, Frank Turek, Dr. Ron Rhodes or Ravi Zacharias are excellent sources for understanding how to dialogue with today's thinkers. Arguments are harmful; friendly, gently persuasive discussions are helpful.

We must put on the whole armor of God before we go into the 'battlefield'-the world, satan's territory. The armor is listed in Ephesians 6: 10-20. It needs to be worn every day. Please read it along with me. Paul says this in verses 18 and 19: **PRAY IN THE SPIRIT AND ON EVERY OCCASION. STAY ALERT AND BE PERSISTENT IN YOUR PRAYERS FOR ALL BELIEVERS EVERYWHERE.** We need each other. Then Paul adds, **"ASK GOD TO GIVE ME THE RIGHT WORDS SO THAT I CAN BOLDLY EXPLAIN GOD'S MYSTERIOUS PLAN THAT THE GOOD NEWS IS FOR JEWS AND GENTILES"** (everyone). **"PRAY THAT I WILL KEEP ON SPEAKING BOLDLY FOR HIM, AS I SHOULD."** Let Paul's prayer be our own! May we find our greatest joy in telling others that JESUS SAVES AND KEEPS FOREVER those who receive His salvation.

Don't be discouraged or impatient if you don't see results right away. Trust God. Pray, pray, pray! Salvation is His work, in His time. What He honors is our faithfulness. May God grant us His passion for hurting, confused, lost people. We have proof that the Lord answers prayer: our son, once wayward, is now a radiant Christian after 20 long years of continuous family prayer. Lest we begin to feel superior

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

to those wicked sinners, let the words of Oswald Chambers from his book, MY UTMOST FOR HIS HIGHEST deflate our pride: "I have never met a person I could despair of after discerning what lies in me apart from the grace of God."

Isaiah 61 has GOOD NEWS FOR THE OPPRESSED: *The Spirit of the Sovereign Lord is upon me, for the Lord has anointed me to bring GOOD NEWS to the poor. He has sent me to comfort the brokenhearted and to proclaim that captives will be released and prisoners will be freed. He has sent me to tell those who mourn that the time of the Lord's favor has come.* Jesus repeated these words in Luke 4: 18 & 19 These words that Isaiah prophesied were really Christ's own. Now they can be ours also as we yield to the Holy Spirit. What an honor; what a privilege! Like a farmer, sowing good seeds, let us broadcast the 'seeds' of the GOOD NEWS of salvation wherever we can.

Bible verses are from NLV translation

Ella Marosi

A BIBLIAÓRÁK LELKÜLETÉRŐL

Pardi Félix lelkipásztor testvér vendég igehirdetését hallgattam, amely az Aradi 2. számú gyülekezetben hangzott el. Igehirdetése kezdetén megdicsérte a testvéreket az értékes bibliaóra miatt. Ekkor merült fel bennem az alábbiakban közölt gondolatsor.

Az erdélyi gyülekezetekben ma is rendszeres gyakorlat a bibliaóra, amely különleges műfaj, valamikor a baptista a gyülekezeti élet szerves része volt. Elősegíti a rendszeres Biblia tanulmányozást, formálja az egységes baptista gondolkodásmódot, sokszínűen gazdagítja a lelki látást, egymás ismerete által olykor több igei összegzést hoz felszínre, mint egy-egy prédikáció. Érvényesül az „ugyanazon Lélek és más jellegű lelki ajándék” megnyilvánulása. Igaz az az ismeretelméleti modell, hogy a kör középpontjában az IGE, azaz Jézus Krisztus foglal helyet, a testvériség pedig a kör kerületén helyezkedik el, a középponttól azonos távolságban, szorosan egymás mellett.

I. Miért indokolt a kollektív bölcsesség gyakorlása a közösségben? Mert az ósgyülekezetben Pál apostol ajánlása alapján a nyilvános istentiszteleten többen is szóltak a testvériség lelki építése érdekében.

1. A gyülekezet tagjainak folyamatos hitbéli megerősödére van szüksége. A lelki fejlődés nem állhat meg a megtérés, újjászületés és a gyülekezetbe betagozódás szintjén, az előrehaladás folyamatos igény a földi élet végső határáig személyes életünkben. Két ige hely utaljon erre: *"...avagy nem az Isten választotta-e ki a világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben..."* Jakab 2:5. Ebben a vonatkozásban a hitbéli meg gazdagodás dicséretes, sőt követelmény. A másik hitbéli fejlődési igény: *"... a ti kipróbált hitetek sokkal becsebb a tűzben próbált veszendő aranyánál..."* 1Péter 1:7 Igen, az aranyánál is van nagyobb kincs a földi életben, a kipróbált hit, amely az örökkévalóság határáig érvényes és a világból kiválasztott nemtelenek kincse. Ma olyan sok szellemi tréninget ajánlanak a legkülönbözőbb ideológiai áramlatok, természetesen illő tiszteletdíj ellenében, a mi bibliaóráink ingyenesen adják a lelki gazdagságot.

2. Péter apostol egy újabb lelki tényezőt hoz a hitbéli meg gazdagodás mellé: *"a ti hitetekhez bőségesen adjatok erényt, az erényhez is m e r e t e t, [korábbi fordítás szerint: ragasszatok tudományt]* Az ismeret vagy tudomány alatt mi a kinyilatkoztatott Igének és az Úr Jézus Krisztusnak megismerését értjük. A tanulás igénye és szükségessége a Zsoltár író szavai szerint szintén lelki követelmény: *"Áldott vagy Uram, t a n í t s meg engem rendeléseidre!"* Zsolt 119:12. Márpedig a tanítás az igehirdetésben és a bibliaórákon a hitre vezetés egyik módja: *"a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által."* Róma 10:11.

3. Még egy további fejlődési lehetőség a közösségben: *"növekedjétek a k e g y e l e m b e n!"* 2Péter 3:18. Hogyan kell ezt az igehelyet érteni? Természetesen kegyelem változatlan minőségében és mennyiségében; tehát én növekszem a megbocsátás utáni állapotban, a kegyelemben. Hallgassuk tehát a bibliaórán egymást úgy, hogy Jézus Krisztus áldozati halála nem csak a mi bűnünket törölte el, hanem a testvéreimét is. Ez jól szolgálja e g y m á s jobb elfogadását, az ige tanulmányozása ugyanakkor mennyei Atyánkhoz is közelebb visz: *"... változtatok meg a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgálhassátok, mi az Isten jó, kedves, tökéletes akarata."* Róma 12:2

4. Természetesen ezeken az együttléteken az e-világi tudomány által kapott ismeretanyag is helyet kaphat, amely jól szolgálhatja az Ige jobb megismerését is, hiszen a tudást loptuk a teremtet után, majd mennyei Atyánk nálunk hagyta. A

világi tudósok munkájának eredménye akár hívó vagy hitetlen tudósokról van szó, mennyei eredetű.

5. Azután komoly szerepet kap ezeken a foglalkozásokon a személyes megtapasztalás, a Szent Lélek vezetéséről szóló bizonyágtétel. Amikor egy-egy bizonyágtétel elhangzik a gyülekezetben, a közölt mondanivaló valamennyiünk közös kincsévé válik.

II. Néhány módszertani megfontolás

1. Áradjon bőséggel szavainkon keresztül a Szent Lélek! A lelki világosság által tudjuk Jézus Krisztus arcát felragyogtatni. *"A Szent Lélek mindenre megtanít."* János 14:26

2. Az elhangzó igeértelmezésre, a bizonyágtételre legyen érvényes: *"... a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik éktelenül [nem viselkedik bántóan az új fordítás szerint].* 1Kor 13:4-5. Konkretizálva, nem fénnyezzük saját magunkat és nem alázzuk vagy iskolázzuk testvéreinket. Az alázat és a szelid lelkűség Jézus Krisztustól tanulható, tanulandó!

3. *"A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mienk és fiainkéi, mind örökké."* 5Mózes 29:29. Ez a rendelkezés megóv bennünket attól, hogy mennyei Atyánk világába beavatkozzunk. Amit a kijelentett igében nem kívánt elmondani az Örökkévaló, ott nincs szükség a mi kitaláló vagy hízagypótló képességünkre. Az okoskodás, a "mi lett volna ha..." az értelmezés esetében mellőzendő. Pál apostol így ír erről: *"Mert a nekem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne bölcselkedjék, mint ahogy kell bölcselkedni, hanem józanon bölcselkedjék, amint az Isten adta kinek kinek a hit mértéke szerint."* Róma 12:3

4. Az egymás iránti viselkedésen túl ugyancsak meghatározó rendelkezést kapunk Jézus Krisztustól. Az idézett ige félelmetes következményekkel védi az Ige tökéletességét és tekintélyét: *"Bizonyágot teszek pedig mindenkinek, aki e könyv prófétiájának beszédeit hallja, hogyha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokat veti arra Isten. És ha valaki elvesz e prófétiájának könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az életnek könyvéből és a szent városból, és azokból, amik e könyvben megírtak."* Jelenések 22:18-19.

Fazekas László

NEM TUDOK FIZETNI!

Az életben gyakran vannak olyan szituációk, amikor a problémák olyan nagyok, hogy akárhogy törjük is a fejünket, a legnagyobb ügyességgel sem sikerül megtalálnunk a kiutat.

Egy ici-pici epizódot szeretnék elmesélni ezzel kapcsolatban, egy régi emléket, ami valahogy megmaradt bennem. Igaz, hogy a hasonlat talán nevésségesen kicsi, de talán nem kisebb a különbség az epizód és mai élethelyzetünk között, mint amikor Isten Fia leszállt a mennyből és emberré lett értünk – hogy minket majd a mennybe emeljen föl.

Biztos vannak, akik még emlékeznek azokra az üzletekre, amelyeket Budapesten a 60-as években vezettek be – a bejáratnál számlát kaptunk, amire a különböző pultoknál minden vásárolt tételt felírtak. A kifizetett számlát a kijáratnál leadva lehetett elhagyni az üzletet.

Gimis koromban egy hétköznapi este valami finom tízórait vettem magamnak másnapra, sonkaszalámit, ha jól emlékszem. Elég drága volt – úgy 6 forint körül (a párizsi csak 2.30 lett volna!). Még talán vettem valami mást is hozzá, de mikor fizetni akartam, látom, hogy nincs nálam pénz! Vagy otthon hagytam a pénztárcám, vagy majdnem üres volt. Hogy mennyi volt a számlán, nem is számított. A lényeg: fizetés nélkül nem jutok ki az üzletből. Hát, ahogy körülnéztem és tanakodtam, mit is csináljak most, egyszer csak nagy meglepetésemre észrevettem édesapámat! Mai napig sem tudom, hogy kerültünk pont egy időben abba az üzletbe. Mekkora kő esett le a szívemről! Azonnal tudtam, hogy minden problémám meg van oldva. Az fel se merült bennem, hogy talán nincs nála elég pénz vagy nem akar segíteni.

A jó hír az, hogy a fenti szituációt az élet egészére kivetíthetjük! A problémákat nem is kell kivetíteni, azok megvannak, sokszorosan nagyított formában. Újra és újra azt találjuk, hogy nincs kiút.

Édesapám azóta meghalt, egy pár évvel ez után az epizód után, 48 éves korában. Egyvalamit azonban nem szabad elfelejtenünk: ha földi édesapánk talán már nem is él, vagy ha nem áll hatalmában segíteni problémáinkon, van nekünk egy Mennyei Édesatyánk! Ezt a szót, hogy „Mennyei Atya”, „A ti Mennyei Atyátok” maga az Úr Jézus tanította nekünk. De ki szólíthatja Istent így meg? A Bibliában azt olvassuk, hogy „*akik befogadták, azoknak, akik hisznek őbenne, hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek.*”

A következőt ugyan elméletileg már régóta tudom, de nemrég hívta fel rá valaki újra a figyelmemet. Amikor Jézus feltámadt, elsőként az asszonyok találkoztak vele, akik elmentek, hogy bebalzsamozzák halott testét. Egy angyal viszont, aki az üres sírnál várakozott, így szólt hozzájuk: „*Mit keresitek a halottak között az élő? Nincsen itt, feltámadott!*” Nos, a lényeg az, hogy mikor Jézus szinte azon nyomban megjelent nekik, ezt mondta: „*Siessetek, menjete el és mondjátok meg atyámfiaiának (=testvéreimnek), hogy felmegyek az én atyámhoz és a ti atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.*”

Szintén még gyerekkoromból emlékszem egy prédikációra, amelyikben a lelkész ezt úgy magyarázta, hogy Jézus nem mondhatta: „*a mi Atyánkhoz*”, hanem csak azt, hogy „*az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz*”, aláhúzva ezzel a különbséget. Valahogy úgy megmaradt bennem az évtizedek hosszú során át, hogy itt valami nincs rendjén, és ennek inkább a fordítottja igaz, úgyhogy nagyon örültem, hogy erről újra hallottam: Jézus itt tényleg azt akarta hangsúlyozni, hogy Isten most már a mi Istenünk is, **az ő mennyei édesatyja a mi édesatyánk is! Testvéreinek** („atyámfiai”) **nevez bennünket!** Igaz, hogy Jézus és mi közöttünk van némi különbség, de itt pontosan arról van szó, hogy Jézus felemel bennünket önmagához, arra a szintre, amelyen ő áll! Mindez annak köszönhető, amit értünk halálával és feltámadásával elvégzett.

Isten gyermekének lenni olyan, mint ha valami csodálatos zárójelbe kerülünk volna bele: Isten egyrészt **örökké fogad bennünket**, Krisztus érdeméért, másrészt azonban még ennél is többről van szó: a Jézus Krisztusba vetett hit által **újjaszül bennünket!** Ez a zárójel másik fele. Tehát kétszeresen is az övéi vagyunk, Isten kétszeresen is gyermekeivé tett bennünket! Nem vagyunk árvák!

Igen, ott állunk az élet nagy forгатagában, és nem tudunk kijutni belőle, mert nem tudjuk „kifizetni a számlát” amelyen hosszú egymásutánban sorakoznak a kifizethetetlen tételek, a megoldhatatlan problémák – és itt nemcsak egy 6 forintos tízórairól van szó!

Milyen szomorú és kétségbeesítő is a helyzetünk, ha nem „fedezzük fel” életünk forгатagában Édesatyánkat – aki nál van „elég pénz” és irántunk való jóakarát, segítőkészség! Vagy ha nem akarunk bizalommal öhozzá fordulni.

Mikor megpillantottam édesapámat az üzletben, **azonnal tudtam**, a kétség legkisebb nyoma nélkül, **hogy meg van**

oldva a problémám! Ő feltétlen fog segíteni, és biztos, hogy van nála elég pénz! De vajon hogy éreztem volna magam, ha azt mondta volna, hogy „Fiacskám, ha ilyen buta voltál, hogy pénz nélkül jöttél be az üzletbe, akkor tessék, vidd vissza, amit vettél, és mars hazafelé!” Elképzelhetetlen, nem? – Bár talán akad ilyen apa is, aki így reagált volna. Vagy talán olyan apa is, akinek a pénztárcája „kong az ürességtől”, aki szegény, mint „a templom egere”. A „templom Istene”, ha szabad ezt a kifejezést használnom, azonban mérhetetlenül gazdag, és mérhetetlenül segítőkész gyermekei iránt!

Elképzelhető azonban az a szituáció is, hogy esetleg megpillantom édesapámat, és felüti bennem a fejét a „félsz”, hogy jaj, most mi lesz? Mit fog szólni? És esetleg elbújhattam volna valahol az emberek vagy a polcok mögött. Ha nincs bennem iránta való bizalom, akkor nem lett volna megoldás – nem azért, mintha nem tudott vagy nem akart volna segíteni, hanem mert nem bíztam benne, nem hittem, hogy fog segíteni. De tudtam, hogy az öhozzá való fordulás az egyedüli kiút.

Isten, a mi mennyei Atyánk feltétlen bizalomra méltó! De csak akkor tud rajtunk segíteni, ha bizalommal fordulunk hozzá. Isten sohasem mondja azt, hogy „Fiacskám, menj oda vissza, ahol elrontottad a dolgokat, és kezdj újra mindent.” Nem, Isten helyett azt mondja, hogy „Na, add ide nekem a számlát...” Más szóval: **tedd le minden problémádat a kezembe!** Illetve még jobb: **tedd a kezéd a kezembe – és akkor ettől a ponttól kezdve én foglak vezetni.** Ez azt jelenti, hogy nekünk csak egy dolgunk marad: az, hogy azt mondjuk, „Apu, köszönöm!” A dolgokat majd ő fogja megoldani, elrendezni.

Ő tudja, hogy az idő kerekét nem lehet visszafordítani, és így szól: „*En meg tudom oldani problémáidat, akármilyen nagyok is. Nem küldelek vissza oda, ahol elrontottad a dolgokat. Onnan akarlak továbbvezetni, ahol állsz.*”

Befejezésül pedig még egy csodálatos tény: Isten mestere, művésze annak, hogy a rosszat jóra fordítsa, sőt a rosszból jót hozzon ki.

*Utad van számtalan sok,
És csodás eszközöd,
Reánk is szent áldásod
Bősséggel öntözöd.
Művednek akadály,
Szűnete nincs soha,
Úgy tész, mint kívánja
gyermekeid java.*

Aniko Williams

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - LELKIPÁSZTOR AVATÁS KÁRPÁTALJÁN, KÍGYÓSON

Június 2-án, a *Kárpátalján, a Kígyósi Baptista Gyülekezet* és az ünneplő testvériség új lelkipásztort avatott fel a misszió munkába.

Nagy Csaba testvér az elmúlt években, édesanyjával és testvéreivel a beregszászi magyar-ukrán baptista gyülekezet tagja lett, ott tanulta az Ur, a misszió, és a gyülekezet szolgálatát Nehra Bálint lelkipásztor követésében. Egyre többet megfordult a kígyósi gyülekezetben, ahol az idősödő *Molnár Ede* lelkipásztor testvér végezte a szolgálatot régóta imádkozva azért, hogy az Ur adjon utódot a gyülekezet élére. Ez a mai napon, amikor a telefonbolos Nagy Csaba testvér lelkipásztorrá is vált, be is teljesedett.

Molnár Ede lelkipásztor átadja szolgálatát utódjának

Nagy Csaba felavatott lelkipásztor és felesége köszöntése; balszáron Nehra Bálint lp.

E vasárnap áldásai már a beregszászi gyülekezetben megkezdődtek, ahol négy testvér tagfelvétele történt meg a kilenckor kezdődő alkalmon. 10 órától pedig Kígyóson folytatódott az ünnepelés.

Nehra Bálint Kárpátaljai Magyar Baptisták Közössége vezetőjének köszöntő és áldáskérő imája után *László Sándor* testvér vezetésével a guti ifjúság énekelt.

Dr. Szűcs Zoltán presbiteri tanács elnökeként, a *Magyarországi Baptista Egyház* elnökségi üdvözlését átadta, majd a Kol 1:9-12 alapján imaéletre buzdította a testvéreket.

Imádság és a guti ifjúság éneke után *Kondor Iván*, *Kárpátaljai Ukrán Baptista Szövetség* elnökének, a *Szovjai Ukrán Baptista Gyülekezet* lelkipásztorának hirdetett ígét, amelyben az 1Pt 5:1-4 alapján először az avatandóhoz szólt. Emlékeztette a jelöltet arra, hogy Jósáfát nem volt elégedett Aháb prófétaival, mert ő igaz próféta szolgálatára vágyott, és hogy ilyen legyen az új pásztor

szolgálat is. Csak a főpásztorra figyelve lehet igaz a lelkipásztori szolgálat is, akinek nevében, erejében és jutalmazásával szolgálhatunk.

Kondor testvér szólt a *feleséghez Janához* is, hogy őt is figyelni fogja a környezetet és legyen az ő élete is követhető példa. Végül a gyülekezethez is szólt a Zsid 13:17-18 alapján tanítva, hogy a gyülekezetnek különleges viszonyban kell lenni vezetőjével, nem úgy, mint a világban van, vagyis: hallgatni rá, engedelmeskedni neki és imádkozva érte.

Ezt követte a kézrátételes megáldás és kirendelés a pásztori szolgálatra. Kondor Iván, Nehra Bálint és Dr. Szűcs Zoltán vezetők imádkoztak Nagy Csaba testvér és felesége fölött. Az avatási ok-

levelet Kondor testvér adta át Nagy testvérnek, amelynek kísérő szavaiban egyaránt a *Kárpátaljai Magyar Közösség kígyósi lelkipásztorának, valamint az Ukrán Baptista Szövetség avatott lelkipásztorának nyilvánította őt.*

Felhangzott a beregszászi baptista gyülekezet kórusának éneke, amelyet *Nehra Tatjana* vezetett.

A szép kórusének után *Molnár Ede* nyugalmazott lelkipásztor testvéri, szeretetteljes szavakkal átadta a szolgálatot és a Péld 3:3-7 szerintieket kívánta az új pásztornak, legalább 31 esztendőre, ameddig ő is végezte azt Isten kegyelméből.

Ezután *Bacsó Gábor* szamoszegi presbiter, *Nehra Bálint* lelkipásztor és *Nagy Livia* köszöntője hangzott el.

Ezután *Katona László*, a nagydobosi körzet testvérisége nevében, és mint a Telek közösség doyenje köszöntötte és ígét hirdetett a 2Pét 1:2-4-ből.

Mindezek után Nagy Csaba testvér, a Kol 1:13-at önmagára alkalmazva biznyságot tett arról, hogy őt Jézus

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Simon József* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Herjeczki Géza* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Krisztus változtatta meg, majd megérezve hívását a szolgálatra engedelmeskedni kíván az Úrnak. Bizonyosságtételének a lélek felé vonatkozó üzenete után meghívta az ünneplő gyülekezetet a bőséges kárpáti gulyás és sütemények elfogyasztására, amelyet ezek után örömmel és köszönettel el is fogadtunk.

A tolmácsolás munkáját *Nehra Bálint* és *Nagy Livia* testvérek végezték, amikor erre szükség volt.

Isten iránti hálával és örömmel tapasztaltuk Urunk jelenlétét és áldásait az ünneplő gyülekezetben és maradjon ez így továbbra is az egész kárpátaljai testvériség és missziójukon.

Kalász (rövidítve)

A BÚZASZEM

Életem (48)

Nem szívesen utaztam buszon, de ha másként nem lehetett el kellett fogadjam. Igyekeztem elől és az ablaknál kapni helyet, különösen ha a végállomásig, haza, Szabadkára utaztam. Ha fárasztó napom volt, és leginkább az volt a Bibliaiskolában, valami könnyű olvasnivalót vásároltam. Egy időben leggyakrabban egy zágrábi magazint, az "Arena"-t vettem. Szép kis novellák, igaz történetek, interjúk voltak benne.

A napokban (2013. nov.) válogattam, szelektáltam írások és kották tömkelege között, és kezembe akadt ennek a magazinnak két kitépett, félretett lapja. Mikor beleolvastam, rögtön tudtam, miért téptem ki és őriztem meg. Nagyon megragadott Vesna Parun akadémikus, író és költőné írása a kenyérről és a beszédről. Talán nem felejtettük el, írja, az ilyen üzeneteket, amiről a búzamag beszél. A kis búzamag a vékony szalmaszálon át kúszik végső célja, a kalász felé. Honnan benne az ösztön, hogy felfelé törekszik? Hogyhogya nem téved el útközben, és nem sározza be élete útját?

Ilyen szép és igaz gondolattal régen nem találkoztam költészetünkben. Ezzel a költővel pedig egy csöndes kis faluban találkozott Vesna Parun. Egy ismeretlen költővel, Mihovil Rujevitytel, aki felolvasta neki verseit. Ezt is, melyből az újság csak egy kis részletet közölt. Ami engem megragadott az az, hogy olyan evangéliumi.

Látják, mondja az interjúban a költőné, engem mindjárt megragadott a falusi tematika, a természetből vett motívumok. Azért, mert ezek nekem sem idegenek. A városi élet sem tudta teljesen kitépni belőlem falusi gyökereimet. Az urbanizáció sokban megszegényítette, megkárosította nyelvezetünket. Mennyivel kevesebb tévedés, melléfogás lenne életünkben, ha nem felejtkeznénk meg a természet nagy, de csendes csodáiról.

Mennyire, és mennyivel inkább igaz ez az újjászületett hívó ember életére: megszületik és elindul célja felé. Arról az élet melyről Pál apostol meggyőződéssel ír a Fil 1,6-ban: "...aki ELKEZDTE bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára." Sokszor úgy éreztük, hogy védtelenek vagyunk, mert ingunk, mint szélben a szalmaszál. De, ugye milyen védelem ez a szalmaszál, amely olyan, mint egy teljes üzem a magocska táplálására! Péter apostol - ő aztán igazán tudta ezt - így fogalmaz: "titeket pedig Isten HATALMA őriz HIT által az üdvösségre, amely készen van, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben." 1Pét 1,5. Pedig mennyire han-

goztatjuk az utóbbi időben, hogy nem lehet szentül élni - bár szintén Péter apostol mondja, hogy Isten mindent megadott, ami ehhez szükséges. Csak benne kell maradnunk és felérünk a kalászbába, megteremve harminc, hatvan és száz annyit, üdvösségünkre és szent neve dicsőségére!

Íme a vers részlet. Megpróbáltam lefordítani:

*Nézd e csodáját a létnek:
A titkot, mellyel érlelődnek a búza-
szemek.*

*Változtatni fejlődésükön nem fog és
nem tud senki.*

*Minden szemecskében és kalászbán
nagy titok rejlik...*

*Csak kérdem, hogy a mag élete
felmentében nehéz és áldozat nélküli
volt-e?*

*Meg honnan a készítés, hogy a mag
a hosszú úton el nem téved?*

*És, hogy soha egy magocska sem a
szalmaszálon át*

Nem sározza be élete útját.

Nagyajtai Eszter

Radnóti Miklós:

NEM TUDHATOM

*Nem tudhatom, hogy másnak e tájék
mit jelent,*

*nekem szülőházam itt e lángoktól ölelt
kis ország, messzeringó gyerekkorom
világa.*

*Belőle nőtem én, mint fatörzsből
gyöngye ága*

*s remélem, testem is majd e földbe
süpped el.*

*Itthon vagyok. S ha néha lábamhoz
térdepel*

*egy-egy bokor, nevét is, virágát is
tudom,*

*tudom, hogy merre mennek, kik mennek
az úton,*

*s tudom, hogy mit jelenthet egy
nyári alkonyon
a házfalokról csorgó, vöröslő fájdalom.
Ki gépen száll fölébe, annak térkép e táj,
s nem tudja, hol lakott itt
Vörösmarty Mihály;
annak mit rejt e térkép? gyárat
s vad laktanyát,
de nékem szöcskét, ökröt, tornyot,
szelíd tanyát;
az gyárat lát a látcsőn és szántóföldeket,
míg én a dolgozót is, ki dolgáért remeg,
erdőt, fűttyös gyümölcsöst, szöllőt
és sírokat,
a sírok közt anyókat, ki halkan sírogat,
s mi főnről pusztítandó vasút, vagy
gyárüzem,
az bakterház s a bakter előtte áll s üzen,
piros zászló kezében, körötte sok gyerek,
s a gyárak udvarában komondor
hempereg;
és ott a park, a régi szerelmek
lábnyoma,
a csókok íze számban hol méz,
hol áfonya,
s az iskolába menvén, a járda peremén,
hogy ne feleljek aznap, egy kőre
léptem én,
im itt e kő, de főnről e kő se látható,
nincs műszer, mellyel mindez jól
megmutatható.
Hisz bűnösök vagyunk mi, akár a
többi nép,
s tudjuk miben vétkeztünk, mikor,
hol és mikép,
de élnek dolgozók itt, költők is büntelen,
és csecsszópók, akikben megnő
az értelem,
világít bennük, őrzik, sötét pincékbe
bújva,
míg jelt nem ír hazánkra újból a
béke ujjá,
s fojtott szavunkra majdan friss szóval
ők felelnek.
Nagy szárnyadat borítsd ránk
virrasztó éji felleg. (1944)*